

[Glønborg]

Jeg er da ked af, at hr. Dohrmann opfattede mine bemærkninger om regeringens indsats som pral. Jeg betragtede dem som et udtryk for et håb om, at et meget væsentligt problem, nemlig arbejdsløshedsproblemet, måtte blive løst, og jeg synes ikke, det er helt rimeligt, at hr. Dohrmann netop vil nedgøre den sag. Jeg må henvise hr. Dohrmann til – hvis han ikke kan huske det – at læse den udmærkede og helt præcise redegørelse, statsministeren gav i åbningsdebatten for netop arbejdsløshedstallets udvikling på grund af regeringens politik.

For øvrigt undrer det mig lidt, at fremskridtspartiet er imod det, som jeg netop talte om: myndiggørelsen af det enkelte menneske. Jeg sagde jo netop, at deltidspension ikke skulle være en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning, men at der skulle være en mulighed for for den enkelte selv at bestemme formen og tidspunktet for overgang til pensionisttilværelsen.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Sådan er det, når vi måske taler lidt forbi hinanden. Fremskridtspartiet har intet imod, at folk går på pension, de må gerne gøre det i 40 års alderen for min skyld, de skal bare selv betale.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne først takke for den række af positive bemærkninger, der kom fra de fleste ordførere, for det, jeg lagde vægt på, var, at jeg tror, stort set alle sagde, at man var meget positiv over for, at der skulle være større fleksibilitet, bedre mulighed for den enkelte for at tilrettelægge overgangen fra arbejdsliv til pensionisttilværelse.

Dér, hvor jeg stødte ind i nogle problemer – det må jeg erkende – var, da jeg lyttede nøje efter, hvad der blev nævnt af kritikpunkter.

Jeg vil først vende mig til nogle af de punkter, som hr. Erik B. Smith var inde på.

Tjenestemænd og mindre selvstændige skal være med, sagde hr. Erik B. Smith også ved førstebehandlingen i foråret 1985. Ja men de er med.

Det næste punkt var: der er ikke nok kontrol, der er mulighed for misbrug i det forslag, regeringen har lagt frem her, og derfor

burde det være sådan, at man f.eks. kunne have indkaldt til et udvalgsarbejde for at tage højde for de ting.

Ja, undskyld mig, men spørgsmålet om, hvorvidt man skal have nogle strammere regler, så der ikke er den mulighed, som hr. Erik B. Smith mener der er for misbrug – jeg deler ikke det synspunkt, men o.k., lad os gå ind i diskussionen – kræver efter mit bedste skøn ikke noget stort udvalgsarbejde: det kræver, at vi i forbindelse med den almindelige behandling i folketingets socialudvalg, i de politiske drøftelser, der kommer helt naturligt i forbindelse hermed, kan finde en løsning. Det er ikke noget, vi behøver at lave store rapporter om eller undersøgelser af; vi behøver heller ikke et helt nyt forslag. Det er det, jeg mener med i fremsættelsestalen helt åbent at sige, at jeg er indstillet på en nærmere drøftelse af, hvordan det sikres, at der ikke finder misbrug sted, og også for så vidt angår det pågældende punkt har jeg sagt: hvis der er betænkelighed ved det, er jeg åben over for at se på det.

Arbejdstiden vil kunne sættes op eller ned i den model, jeg har lagt frem. Nu var det jo ikke usandsynligt, at der var mennesker, der gerne ville have det beløb, og at der netop var tale om, at man gradvis kunne sætte det ned. Der kunne vel også være arbejdsforhold, der gjorde, at man også gerne ville have mulighed for at sætte det op. Hvis nu man var startet på en forholdsvis lav beskæftigelsesgrad og fandt ud af: nej, det her er nu for lidt, så skulle man vel ikke på forhånd sige, at det ville være strengt forbudt at sætte den op.

Derfor undrer jeg mig. Jeg mener, at jeg nøje her har nævnt de konkrete punkter, og jeg mener faktisk, det er lidt besynderligt, at man kan bruge så store ord som, at man ikke vil skåne ministeren. Socialdemokratiet er velkommen, det er ikke det; jeg har bare svært ved, hvis jeg skal vurdere det sagligt, at se baggrunden for det meget kraftige udtryk.

Jeg ved ikke, hvorfor socialdemokraterne så ikke har genfremsat deres forslag om delpension/efterløn, men det, jeg gerne vil efterlyse, er de konkrete punkter. Jeg har prøvet at tage nogle af dem, som jeg mener socialdemokratiet har været fremme med. Lad os da se på dem, og det mener jeg faktisk er det, der er blevet lagt op til. Jeg går ud fra, at den politiske tilkendegivelse om, at man